

Як правило, адвокати спеціалізуються в одній або подібних областях правосуддя. Але знання адвокатури в Європейському суді з прав людини дозволяє вам вийти на міжнародний рівень у своїй професії і на високому рівні забезпечити захист прав людини. Не кожен початківець або навіть досвідчений адвокат може би представляти інтереси в Європейському суді з прав людини. Це пов'язано з низкою обставин, серед яких можна виділити наступні. По-перше, до такого адвоката пред'являються високі вимоги (наприклад, знання іноземних мов); по-друге, необхідність всебічного вивчення значного числа міжнародних документів вимагає додаткового часу і енергії.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЖІНОК

Шмагайло Анастасія,
студентка 4 курсу, групи 18-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»
Науковий керівник:
Стець О. М., д.ю.н.,
завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Права жінок є невід'ємною частиною прав людини, але і досі вони не здійснюються повним чином, а в деяких країнах не реалізуються взагалі, що є досить великою проблемою.

Особливим поштовхом для розвитку та становлення інституту захисту прав людини стало міжнародне співробітництво після Другої світової війни. Створення Організації Об'єднаних націй та прийняття її Статуту сприяло початку нового етапу у сфері прав жінок. Основою захисту прав жінок є принцип рівноправності чоловіків і жінок. Він закріплений у Статуті ООН як обов'язок поважати права незалежно від статті, він полягає в забороні будь-якої дискримінації за статевою ознакою. Гендерна рівність передбачає суспільство, в якому і жінки, і чоловіки володіють рівними можливостями, правами та обов'язками в усіх сферах життя. Рівність між жінками та чоловіками – це коли представники обох статей можуть на рівних мати доступ до освіти і охорони здоров'я, управління і влади, мають рівні можливості досягти фінансової незалежності, працюючи на когось або керуючи власним бізнесом, реалізації своїх особистісних та професійних потреб та інтересів. Критичним аспектом у досягненні гендерної рівності є наділення жінок повноваженнями і більш широкими можливостями в різних сферах розвитку суспільства, а також залучення чоловіків до процесу досягнення гендерної рівності.

Найважливішими складовими міжнародного механізму захисту прав жінок є: 1) міжнародні документи (конвенції, декларації, договори); 2) міжнародні організації та їх органи; 3) практика застосування міжнародних документів; 4) міжнародний контроль і процедури розгляду суперечок. Про міжнародний механізм захисту прав жінок можна говорити як на універсальному рівні, перш за все, в системі ООН, так і на регіональному, стосовно до міжнародних організацій Європи, Америки і Африки.

Органами ООН ухвалено ряд міжнародних документів, що стосуються прав жінок. До них входять, зокрема, Конвенція про політичні права жінок, Конвенція про згоду на вступ до шлюбу, мінімальний шлюбний вік і реєстрацію шлюбів, Декларація про захист жінок і дітей в надзвичайних обставинах і в період збройних конфліктів. Основним міжнародно-правовим актом з питання захисту прав жінок є Конвенція ООН 1979 року про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. Конвенція внесла істотні корективи в трактування прав людини. Важливе значення для боротьби з дискримінацією жінок мають Європейська соціальна хартія та Переглянута соціальна хартія. Обидві Хартії закріплюють протиправність дискримінації. В Хартії сказано, що на держави покладено обов'язок ліквідувати всі форми дискримінації в сфері праці і зайнятості. Міжнародна практика застосування Хартій спрямована на захист гендерної рівності.

Визнаючи всі основні міжнародно-правові акти, що стосуються забезпечення недискримінації жінок держави Європейського Союзу зробили значний крок вперед у розробці єдиної, гендерної за своєю сукупністю, правової політики.

Незважаючи на наявність значної кількості нормативно-правових актів, дискримінація залишається однією з найскладніших проблем сучасного світу, яка має глобальний характер, оскільки існує у всіх країнах світу та зачіпає широкі верстви населення. Завдяки міжнародній співпраці і руху за права жінок вдалося досягнути успіхів в ліквідації дискримінації за ознакою статі. Проте, проблема нерівності жінок у сучасному світі залишається і сьогодні.